EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOON (EL) 2019/2225,

23. oktoober 2019,

tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2017. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse oma otsust Euroopa Liidu 2017. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, II jagu – Euroopa Ülemkogu ja nõukogu,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 100 ja V lisa,

— võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni teist raportit (A9-0010/2019),

A. arvestades, et kõigi liidu institutsioonide tegevus peab olema läbipaistev ja nad peaksid olema kõigi liidu kodanike ees täielikult vastutavad neile ülesannete täitmiseks usaldatud rahaliste vahendite kasutamise eest;

B. arvestades, et Euroopa Parlament on ainus otse valitud liidu institutsioon, kes vastutab Euroopa Liidu üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise eest;

C. arvestades, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlus igale liidu institutsioonile ja asutusele eraldi on pikaaegne tava, mida tunnustavad kõik teised institutsioonid peale nõukogu, ning arvestades, et see menetlus on välja töötatud selleks, et tagada läbipaistvus ja demokraatlik aruandekohustus liidu kodanike ees ning võidelda pettuste vastu;

1. tuletab meelde, et liidu institutsioonidel on haldusautonoomia oma toimingutega seotud küsimustes; rõhutab, et on tähtis, et nad tegutseksid oma eelarve täitmisel vastutustundlikult ja professionaalselt;

2. rõhutab parlamendi rolli eelarve täitmisele heakskiidu andmisel vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingule ja finantsmäärusele ning seda, et kuigi nõukogu rolli eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses soovitusi andva institutsioonina tuleb täielikult tunnustada, tuleb parlamendi ja nõukogu eri rollidel vahet teha, et järgida aluslepingutes ja finantsmääruses sätestatud institutsioonilist raamistikku;

3. tuletab meelde, et parlament annab teiste institutsioonide eelarve täitmisele heakskiidu pärast seda, kui on läbi vaadanud esitatud dokumendid ja küsimustele antud vastused ning kuulanud ära teiste institutsioonide peasekretärid; rõhutab, et nõukogu peab täielikult ja heas usus osalema iga-aastases eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses, nagu teised institutsioonid seda teevad; peab kahetsusväärseks probleeme, mis on nõukogus eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse käigus tekkinud;

4. peab kahetsusväärseks, et nõukogu ei vastanud jälle parlamendi esitatud kirjalikele küsimustele ning et nõukogu peasekretär ei osalenud 27. novembril 2018. aastal eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames toimunud kuulamisel; peab samuti kahetsusväärseks, et nõukogu ei vastanud ka parlamendi 26. märtsi 2019. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevas resolutsioonis esitatud tähelepanekutele, jättes sellega Euroopa Parlamendi rolli arvesse võtmata;

5. tuletab meelde, et nõukogu koostöövalmiduse puudumise tõttu on nõukogu eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluses korduvalt probleeme olnud, mille tõttu Euroopa Parlament ei andnud heakskiitu nõukogu peasekretäri tegevusele aastate 2009–2016 eelarve täitmisel ning lükkas 2019. aasta märtsis edasi otsuse tegemise heakskiidu andmise kohta 2017. aasta eelarve täitmisel;

6. märgib, et nõukogu vastas parlamendi eelarvekomisjoni ettepanekule nõukogu eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse kohta 2. mail 2018 muudetud ettepanekuga ning et parlamendi eelarvekontrollikomisjon vastas nõukogu muudetud ettepanekule 16. juulil 2018; nõuab, et nõukogu võtaks viimase ettepaneku suhtes kiiresti seisukoha, et eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse uut korda saaks kohaldama hakata võimalikult kiiresti;

7. peab kahetsusväärseks, et parlamendi poolt varasemates eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevates resolutsioonides esitatud ettepanekut lahutada Euroopa Ülemkogu ja nõukogu eelarve kummagi institutsiooni eraldi eelarveks ei ole kaalutud; nõuab, et eelarved lahutataks, sest see aitab kaasa mõlema institutsiooni finantsjuhtimise paremale läbipaistvusele ja parandab nende aruandekohustust ja kulutõhusust;

8. kordab, et tunneb muret 2017. aastast 2018. aastasse üle kantud assigneeringute väga suure summa pärast, eelkõige mis puudutab mööblit, tehnilist sisseseadet, transporti ja arvutisüsteeme; tuletab nõukogule meelde, et assigneeringute ülekandmine on siiski eelarve aastasuse põhimõttest tehtav erand ja peaks kajastama tegelikke vajadusi; taunib lisaks seda, et nõukogu ei esita piisavalt teavet kinnisvarapoliitika kohta;

9. peab kiiduväärseks finantsjuhtimise ja tulemuslikkuse parandamiseks tehtud pingutusi, näiteks eelarve kavandamise keskset ühtlustamist mitmeaastase tegevuspõhise eelarve kavandamise kaudu;

10. tunnustab nõukogu haldustoimingute ajakohastamises saavutatud edusamme, näiteks on nõukogu veebisaidil avaldatud tõsistest rikkumistest teatamise sise-eeskiri ning nõukogu töötajatele mõeldud eetika- ja käitumisjuhend; palub, et nõukogu suurendaks inimeste teadlikkust sellest eeskirjast ning tagaks, et kõiki töötajaid teavitatakse nende õigustest;

11. tuletab meelde, et nõukogu nõustus 6. Detsembril 2017 komisjoni ettepanekuga kohustusliku läbipaistvusregistri kohta, kuid ei ole seda veel rakendanud; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et nõukogu ei osale läbipaistvusregistri süsteemis; kutsub nõukogu tungivalt üles jätkama arutelu läbipaistvusregistrit käsitlevate õigusaktide paketi tehniliste aspektide üle, et saavutada kolme institutsiooni poliitiline kokkulepe võimalikult kiiresti, kuna liidu institutsioonide tõhustatud läbipaistvus suurendab üldsuse usaldust liidu vastu;

12. rõhutab, et parlament toetas oma täiskogu hääletusel Euroopa Ombudsmani ettepanekuid seoses ombudsmani poolt nõukogule antud soovituste ja ettepanekutega muuta liidu õigusloomeprotsessi jälgimine avalikkusele lihtsamaks (läbipaistvus nõukogu õigusloomeprotsessis, OI/2/2017/TE); tuletab meelde, et nõukogu peaks muu hulgas süstemaatiliselt registreerima iga liikmesriigi seisukoha nõukogu ettevalmistavates organites, töötama kooskõlas liidu õigusega välja selged ja avalikustatud dokumentidele juurdepääsupiirangu kehtestamise kriteeriumid, samuti töötama välja iga seadusandliku ettepaneku jaoks eraldi veebilehe ning parandama avaliku dokumendiregistri kasutajasõbralikkust;

13. kordab, et nõukogu tegevus peaks olema läbipaistev ja nõukogu peaks olema liidu kodanike ees täielikult vastutav talle kui liidu institutsioonile usaldatud rahaliste vahendite kasutamise eest;

14. toonitab, et tulemuslikuks eelarve täitmise kontrolliks on vaja parlamendi ja nõukogu koostööd, kusjuures mõlemad institutsioonid austavad teise rolli; on seisukohal, et nende kahe institutsiooni vahelise avatud ja ametliku dialoogi kujul toimuv hea koostöö saadaks liidu kodanikele positiivse signaali;

15. väljendab muret Euroopa meedias esitatud teabe üle, mis käsitleb äriühingute sponsorlust seoses nõukogu eesistujariigiks olevate liikmesriikidega ning kinnitab omalt poolt liidu kodanike ja parlamendiliikmete poolt väljendatud muret; tunnistab, et liikmesriikidelt eeldatakse ise oma eesistumise rahastamist, ja väljendab kahetsust, et äriühingute sponsorluse kasutamine osa kulude katmiseks on viimastel aastatel muutunud tavaks; väljendab muret, et selline tava võib kahjustada liidu mainet liidu kodanike silmis ning põhjustada liidu, selle institutsioonide ja eriti nõukogu suhtes usalduse kaotuse ohu; teeb ettepaneku, et nõukogu võtaks vastu suunised eesistumise finantsläbipaistvuse ja -sõltumatuse edendamiseks; soovitab nõukogul tungivalt ette näha eesistumise eelarvesse lisamine; kavatseb tähelepanelikult jälgida Euroopa Ombudsmani uurimise järeldusi selles küsimuses; palub, et nõukogu edastaks selle mureküsimuse liikmesriikidele, eelkõige praegusele eesistujariikide kolmikule;

16. väljendab heameelt asjaolu üle, et nõukogu arvates on eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse küsimusega tegelemine vajalik ning et ta on valmis leppima parlamendiga kokku, kuidas selles küsimuses võimalikult kiiresti koostööd teha.